

жие-то, въ стари-тѣ отъ колко-то въ млади-тѣ, въ тѣзи що прикарватъ единъ сѣдящъ животъ, или тѣзи що се хранятъ съ много хранителна храна или не достаточна. Болѣсти-тѣ що докарватъ, най много запора-тѣ сѫ еморроиди-тѣ, поврѣди-тѣ на грабнашка-та жила и оловна-та отрова.

Хора що сѫ затѣгнати сѫ вжобще по живи, по здрави и по силни отъ тѣзи що сѫ раслабени, или тѣзи що употребляватъ очистителни противъ запора-тѣ: послѣдни-тѣ безъ време остарѣватъ.

Лѣчение. — Най напрѣдъ трѣба да гледа нѣкой да поправи привички-тѣ кои-то го подкрепятъ, и да узнае добрѣ болѣсть-та отъ коя-то той зависи, скврменно да измѣни и диета-та, ако е вжъ можно. Храна-та отъ зеленчукъ, отъ овошки, отъ сладко млѣко или кисело, отъ прѣсно масло е твърдѣ полезна. Страдающиа-тѣ трѣба да прѣвикне да ходи по вжнъ ката денъ въ единъ опрѣдѣленъ часъ — а най-паче утромъ. Въ нужда болниа-тѣ може да си поставя ката вечеръ по едно цѣркало (фука) отъ студена вода, коя-то и да држи нощъ. Ако то не е достаточно, болниа-тѣ може да употреби сѫщо-то срѣдство и сутрѣна като размѣси въ вода-та отъ 20 до 30 драма медъ или просто малко соль.

Главни-тѣ лѣкарства що може да се употребятъ въ подобенъ случай сѫ:

Ако затѣгваніе-то е хроническо и упорито, съ непрѣстанна нужда да ходи по вжнъ безъ никак-